

- 3) Komisja Europejska pokrywa koszty Królestwa Hiszpanii oraz własne koszty, poniesione zarówno w pierwszej instancji, jak również w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 września 2014 r. – Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-197/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Fundusz Spójności — Zmniejszenie pomocy finansowej — Przyjęcie decyzji przez Komisję Europejską — Istnienie terminu — Brak dochowania wyznaczonego terminu — Konsekwencje)

(2014/C 395/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej Hiszpania/Komisja (T-540/10, EU:T:2013:47) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2010) 6154 z dnia 13 września 2010 r. obniżającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na etapy projektu zatytułowane „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell (platforma). Pododcinek IX-A” (CCI 2001.ES.16.C.PT.005); „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell (platforma). Pododcinek X-B (Avinyonet del Penedés-Sant Sadurní d’Anoia)” (CCI 2001.ES.16.C.PT.008); „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell (platforma). Pododcinki XI-A i XI-B (Sant Sadurní d’Anoia-Gelida)” (CCI 2001.ES.16.C.PT.009) oraz „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell (platforma). Pododcinek IX-C” (CCI 2001.ES.16.C.PT.010).
- 3) Komisja Europejska pokrywa koszty Królestwa Hiszpanii oraz własne koszty, poniesione zarówno w pierwszej instancji, jak również w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 września 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-211/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 63 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Podatek od spadków i darowizn — Przepisy krajowe przewidujące przyznanie wyższej kwoty wolnej od podatku, gdy spadkodawca w chwili śmierci, darczyńca lub nabywca zamieszkiwali na terytorium państwa członkowskiego — Przedmiot skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom — Ograniczenie — Uzasadnienie)

(2014/C 395/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i A. Wiedmann, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy przepisów, które przewidują w dziedzinie podatków od spadków i darowizn w odniesieniu do nieruchomości położonej w Niemczech przyznanie tylko ograniczonej kwoty wolnej od podatku, gdy spadkodawca w chwili śmierci lub darczyńca w chwili wykonania darowizny oraz nabywca, w dacie zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego, zamieszkiwali w innym państwie członkowskim, podczas gdy znacznie wyższa kwota wolna od podatku jest przyznawana, gdy co najmniej jedna z dwóch stron zamieszkiwała w Niemczech we wskazanych datach, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 63 TFUE.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 września 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Provincie Antwerpen przeciwko Belgacom NV van publiek recht (C-256/13), Mobistar NV (C-264/13)

(Sprawy połączone C-256/13 i C-264/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/20/WE — Artykuł 6 — Wymogi związane z ogólnym zezwoleniem i prawami użytkownika radiowych częstotliwości i numerów oraz szczegółowe obowiązki — Artykuł 13 — Opłaty za prawa użytkowania i prawa instalowania urządzeń — Przepisy lokalne zobowiązujące przedsiębiorstwa do zapłaty podatku od gruntów przeznaczonych pod działalność gospodarczą)

(2014/C 395/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Provincie Antwerpen

Strony pozwane: Belgacom NV van publiek recht (C-256/13), Mobistar NV (C-264/13)

Sentencja

Artykuły 6 i 13 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby operatorzy udostępniający sieci lub świadczący usługi w zakresie łączności elektronicznej byli opodatkowani, ze względu na istnienie na nieruchomości publicznej lub prywatnej masztów, słupów lub anten radiotelefonii komórkowej koniecznych do ich działalności, ogólnym podatkiem od gruntów przeznaczonych pod działalność gospodarczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.